

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 punctul 2, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) obligarea la practicarea prostituției, cerșetoriei, la reprezentări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau alte forme de exploatare sexuală;

d) prelevarea de organe, țesuturi sau celule de origine umană, cu încălcarea dispozițiilor legale;”

2. La articolul 2, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:

„3. *prin victimă a traficului de persoane* se înțelege persoana fizică, subiect pasiv al faptelor prevăzute la art. 12, 13, 15, 17 și 18,

indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de parvătămată.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Administrației și Internelor prin Inspectoratul General al Poliției Române, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Sănătății, Ministerul Justiției, autoritățile administrației publice locale, precum și alte organisme guvernamentale cu atribuții în domeniul traficului de persoane iau măsurile necesare pentru aplicarea, în domeniile lor de activitate, a Strategiei naționale împotriva traficului de persoane și a Planului național de acțiune pentru implementarea acesteia.”

4. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Administrației și Internelor adoptă măsurile necesare, în baza legislației care reglementează regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.”

5. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – Inspectoratul General al Poliției Române realizează și difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potențiale victime ale traficului de persoane.”

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului realizează, individual sau în parteneriat cu celelalte ministere implicate și/sau cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative în vederea prevenirii traficului de persoane, după cum urmează:

a) activități educative în zona educației formale și non-formale destinate elevilor din învățământul preuniversitar și studenților din învățământul universitar;

b) activități de informare și consiliere a părinților și elevilor asupra consecințelor traficului de persoane;

c) seminarii de informare a cadrelor didactice în domeniul drepturilor copiilor și al traficului de persoane.”

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, realizează și actualizează baza de date privind fenomenul traficului de persoane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât făptuitorii, cât și victimele traficului de persoane, precum și persoanele juridice implicate în săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane.

(2) Constituirea și actualizarea bazei de date privind fenomenul traficului de persoane se realizează prin grija fiecărei instituții din cadrul Ministerului Administrației și Internelor prevăzute la alin.(1), pe domeniul specific de activitate.

(3) Publicarea semestrială a informațiilor statistice și publicarea anuală a raportului privind fenomenul traficului de persoane se fac de către Inspectoratul General al Poliției Române.”

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor ce favorizează traficul de persoane.”

9. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – Pentru prevenirea traficului de persoane, Inspectoratul General al Poliției Române, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile angajați în prevenirea traficului de persoane, în protecția și asistarea victimelor acestuia, organizează campanii de informare privind fenomenul traficului de persoane și riscurile la care sunt supuse victimele acestuia.”

10. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.”

11. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (2) sunt săvârșite în condițiile prevăzute la art.12 alin.(2) sau de către un membru de familie, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (1), și închisoare de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin.(2).”

12. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. – Fapta de a utiliza serviciile prevăzute la pct.2 al art.2, prestate de o persoană despre care beneficiarul știe că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”

13. La articolul 17, alineatul (2) se abrogă.

14. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. – Dacă una dintre faptele prevăzute la art. 12, 13, 15, 17 și 18 a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică și pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice sau a

suspendării activității ori a uneia dintre activitățile persoanei juridice, după caz.”

15. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârșit, ca urmare a exploatarei sale, infracțiunea de prostituție, de cerșetorie, trecere frauduloasă a frontierei unui stat ori donare de organe sau țesuturi ori celule de origine umană, în condițiile prevăzute la art. 157 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, nu se pedepsește pentru aceste infracțiuni.”

16. La articolul 24, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) La desfășurarea judecării în condițiile alin. (1) pot asista părțile, reprezentanții acestora, apărătorii, reprezentanți ai Inspectoratului General al Poliției Române specializați în prevenirea traficului de persoane, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de instanță.

(3) În cauzele privind infracțiunile prevăzute în prezenta lege, ascultarea minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se face în prezența a cel puțin unuia dintre părinți sau a altui reprezentant legal, fiind, totodată, obligatorie și citarea unui psiholog, respectiv a unui reprezentant al Direcției generale de asistență socială și protecția copilului.”

17. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Persoanelor vătămate prin infracțiunile prevăzute în prezenta lege, precum și altor victime ale acestor infracțiuni li se acordă în mod special protecție și asistență fizică, psihologică, medicală, juridică și socială.

(2) Victimele traficului de persoane, în condițiile în care furnizează organelor de urmărire penală sau instanței de judecată date și informații cu caracter determinant pentru identificarea și tragerea la răspundere penală a autorilor, pot fi incluse în Programul de protecție a martorilor, potrivit legii.

(3) Viața privată și identitatea victimelor traficului de persoane sunt ocrotite potrivit prezentei legi.

(4) Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul la recuperarea lor fizică, psihologică și socială.

(5) Minorilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, li se acordă protecție și asistență specială, în raport cu vârsta lor.

(6) Femeilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, precum și celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență socială specifice.”

18. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) La cererea organelor judiciare, Ministerul Administrației și Internelor asigură protecția fizică pentru victimele traficului de persoane, precum și pentru membrii grupurilor, fundațiilor, asociațiilor sau organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități de asistență a acestora, în condițiile stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Inspectoratul General al Poliției Române, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile angajați în protecția și asistarea victimelor traficului de persoane asigură acestora suportul psihologic și asistența necesară integrării sociale.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române monitorizează asistența acordată victimei traficului de persoane și susține participarea acesteia la activitatea de urmărire penală și judecată, desfășurând activități destinate facilitării actului de justiție.”

19. După articolul 27 se introduc două noi articole, articolele 27¹ și 27², cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. – Asistența medicală pentru victimele traficului de persoane se asigură în conformitate cu actele normative care reglementează materia asigurărilor sociale de sănătate.

Art. 27². – (1) În vederea îmbunătățirii accesului victimelor traficului de persoane la serviciile de asistență și protecție, instituțiile și organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniu cooperează în

vederea aplicării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

(2) Mecanismul prevăzut la alin.(1) se aprobă prin ordin comun al ministrului administrației și internelor, ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, ministrului sănătății, ministrului muncii, familiei și protecției sociale, ministrului afacerilor externe, procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ministrului justiției și are ca obiect stabilirea modalităților de identificare a victimelor traficului de persoane și a procedurii de încredințare a acestora către furnizorii de servicii de protecție și asistență.

(3) Monitorizarea funcționării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane este asigurată de către Inspectoratul General al Poliției Române.”

20. La articolul 28 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În vederea repatrierii cetățenilor români victime ale traficului de persoane, Ministerul Afacerilor Externe asigură transportul acestora.”

21. La articolul 30, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate publică, prin mijloace electronice proprii, informații referitoare la legislația națională și a statului străin în domeniu, datele de contact ale Inspectoratului General al Poliției Române, precum și ale unităților teritoriale subordonate acestuia.”

22. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, denumite în continuare *centre*, sau în locuințe protejate pentru victimele traficului de persoane, înființate prin prezenta lege, denumite în continuare *locuințe protejate*.

(2) Centrele funcționează în subordinea consiliilor județene Arad, Botoșani, Galați, Giurgiu, Iași, Ilfov, Mehedinți, Satu-Mare și Timiș.

(3) *Locuința protejată* reprezintă așezământul social, fără personalitate juridică, dezvoltat pentru a asigura victimelor traficului de persoane găzduire de tip familial în sistem protejat și asistență, în vederea reintegrării sociale a acestora.

(4) Locuințele protejate sunt organizate și funcționează în subordinea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului.

(5) Durata cazării în centre, respectiv în locuințele protejate este stabilită prin hotărâre a consiliului județean, pentru cel mult 90 de zile.

(6) Durata cazării în centre sau în locuințele protejate poate fi prelungită, prin hotărâre a consiliului județean, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult 6 luni sau, după caz, până la finalizarea procesului penal.

(7) Centrele și locuințele protejate sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții civilizate de cazare și igienă personală, hrană, asistență psihologică și medicală.

(8) În cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului se înființează servicii de asistență pentru victimele adulte ale traficului de persoane.

(9) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital pentru centrele prevăzute la alin. (2), precum și pentru locuințele protejate prevăzute la alin. (4) se realizează de la bugetele locale ale județelor pe a căror rază administrativ-teritorială funcționează.

(10) Costurile referitoare la cazarea, asistența și protecția victimelor traficului de persoane, precum și la transportul acestora între unitățile administrativ-teritoriale unde au fost identificate și cele în care se află centrul sau locuința protejată unde urmează să fie cazate/asistate se suportă de la bugetul local al județului pe a cărui rază administrativ-teritorială funcționează centrul sau locuința protejată.

(11) În funcție de evoluția fenomenului traficului de persoane în România, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, altele decât cele prevăzute la alin. (2), pot înființa centre în condițiile alin.(7), (9) și (10).”

23. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – (1) Regulamentele de organizare și funcționare ale centrelor și locuințelor protejate, precum și structura organizatorică a acestora se aprobă de consiliul județean, sau, după caz, de Consiliul General al Municipiului București, cu consultarea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.”

24. La articolul 34, alineatul (3) se abrogă.

25. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) Agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă organizează gratuit, în condițiile legii, programe speciale de scurtă durată pentru formarea profesională a victimelor cazate.

(2) De asemenea, agențiile prevăzute la alin. (1) asigură gratuit, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere și mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă.

(3) Persoanele cu risc ridicat de a fi traficate și victimele traficului de persoane, care au dreptul de a munci în România, beneficiază gratuit, cu prioritate, de serviciile oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, potrivit normelor legale privind sistemul asigurărilor de șomaj și a stimulării ocupării forței de muncă.”

26. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administrația centrelor amenajează spații speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luați în custodie publică.

(2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cazarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de directorul general al Oficiului Român pentru Imigrări, la solicitarea scrisă a autorităților competente.

(4) Străinii victime ale traficului de persoane sunt informați în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate și pot beneficia de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, precum și de medicamente și hrană în aceleași condiții cu victimele cetățeni români.”

27. După articolul 38 se introduce un nou articol, articolul 38¹, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. – Prevederile referitoare la victimele traficului de persoane cetățeni români se aplică și victimelor traficului de persoane cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European.”

28. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. – În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă niciun document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat ori distrus, Ministerul Administrației și Internelor poate solicita ambasadelor acreditate în România eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz, pentru aceștia, cu excepția cazului solicitanților de azil sau al beneficiarilor de protecție în România.”

29. La articolul 39¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39¹. – (1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se reface, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Oficiul Român pentru Imigrări, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămânerii pe teritoriul României. În perioada de recuperare și reflecție, străinii beneficiază de drepturile prevăzute la art. 38.”

30. La articolul 39¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.”

31. După articolul 39¹ se introduce un nou articol, articolul 39², cu următorul cuprins:

„Art. 39². – (1) Cetățenii români cu privire la care există motive temeinice să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, fie pentru a li se permite să se recupereze, fie pentru a evita influența traficantilor, fie pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente.

(2) În perioada de recuperare și reflecție, cetățenii români beneficiază de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, de medicamente și hrană, precum și de cazare, la cerere, în centrele sau locuințele protejate și sunt informați cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.”

32. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – Minorilor cetățeni străini care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la regimul străinilor în România.”

33. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. – Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege sunt informate cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.”

34. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – (1) Persoanelor prevăzute la art. 43 li se asigură asistență juridică obligatorie pentru a putea să își exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal, și să își susțină cererile și pretențiile civile față de persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în care ele sunt implicate.

(2) Prevederile cap. IV din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare, referitor la asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni se aplică în mod corespunzător și victimelor traficului de persoane.”

Art. II. – Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să suplimenteze bugetele locale ale județelor cu sumele necesare aplicării prezentei legi, la solicitarea ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale.

Art. III. – Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Mircea Dan Geoană

București, 30 noiembrie 2010
Nr. 230